



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Jakubem Havlíčkem, Jana Koziny 1295/2a, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2019, čj. KUKHK-30444/DS/2019/DV-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 1. 2021, čj. 31 A 1/2020 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- I. **Vymezení věci a řízení před krajským soudem**

[1] Městský úřad Broumov uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Toho se měl žalobce dopustit tím, že se odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření podle § 5 odst. 1 písm. g) tohoto zákona. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí.

[2] Krajský soud v Hradci Králové zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítá, že neměl povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost návykových látek, jelikož v době provedení orientačního vyšetření nebyl řidičem ani účastníkem silničního provozu. Tvrdí, že provedení orientačního testu nesouviselo s dohledem nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Orientační vyšetření a následná výzva k lékařskému vyšetření totiž proběhla na policejní stanici, kam se stěžovatel dostavil podat vysvětlení v jiné věci. K policejní stanici sice přijel autem, ale po zaparkování (resp. poté, co přestal řídit) ještě v autě vyřizoval telefonáty a jedl čokoládu s obsahem látky *tetrahydrocannabinol* (THC), o čemž v danou chvíli nevěděl. Stěžovatelův orientační test vyšel jako pozitivní právě z důvodu konzumace této čokolády. Stěžovatel dále přibližně tři dny před jízdou kouřil marihuanu.

[4] Stěžovatel namítá také vady správního řízení, neboť nebyl poučen o následcích odmítnutí lékařského vyšetření. Stěžovatel měl za to, že je k lékařskému vyšetření vyzván na základě testu provedeného v souvislosti s podáním vysvětlení v jiné věci, nikoli jako řidič.

[5] Krajský soud podle stěžovatele pochybil, neboť napadená rozhodnutí neměla oporu ve správním spise. Krajský soud dále dostatečně nevypořádal žalobní námitky, které se týkaly hodnocení příčinné souvislosti a zavinění přestupku; rozsudek je proto nepřezkoumatelný.

[6] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s napadeným rozsudkem.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS nejprve posoudil, zda je rozsudek krajského soudu přezkoumatelný. Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že se krajský soud pouze povrchně zabýval námitkou přetržení příčinné souvislosti a námitkou týkající se subjektivní stránky přestupku. NSS se stěžovatelem nesouhlasí, neboť krajský soud se dostatečně zabýval všemi žalobními námitkami a z jeho rozsudku jsou zřejmé úvahy, které lze přezkoumat (ostatně i stěžovatel s nimi polemizuje).

[9] Ke skutkové stránce lze uvést, že stěžovatel dne 28. 6. 2019 přijel osobním automobilem k obvodnímu oddělení policie, aby podal vysvětlení v jiné věci; zaparkoval před policejní stanicí. Po příchodu na služebnu se na základě výzvy policisty podrobil přibližně v 11:45 hodin orientačnímu testu na přítomnost návykových látek. Následně podával vysvětlení ve věci, k níž byl předvolán, a to cca do 12.30 hodin. Poté, co stěžovatel

pokračování

podal vysvětlení, byl jeho test vyhodnocen jako pozitivní. Stěžovatel byl vyzván, aby se podrobil lékařskému vyšetření, což odmítl.

[10] Ve správním spise jsou založeny tyto listiny, které jsou podstatné pro posouzení věci:

- Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, datovaného dnem 28. 6. 2019 v 11:30, plyne, že orientačním testem byla u stěžovatele zjištěna látka *cannabis*. V úředním záznamu je uvedeno, že stěžovatel požil „větší cigaretu marihuany“ v době od 25. 6. 2019 23:00 do 26. 6. 2019 23:00. Úřední záznam podepsal prap. R. a prap. K.. (Podle ostatních listin stěžovatel v 11:30 teprve vyrazil na policejní stanici; test byl proveden v 11:45 – pozn. NSS.)
- Dne 28. 6. 2019 byl sepsán i úřední záznam čj. KRPH-64975-6/PŘ-2019-050510. V něm je mimo jiné uvedeno, že stěžovatel přijel k policejní služebně v čase 11:45 a jeho příjezd i výstup z vozidla viděl npor. Ing. Š.. Dále je uvedeno: „Protože měl P. zarudlé oči a celkově jsem pojal podezření, že je uživatelem drog, tak jsem před započítím výsledku provedl test na OPL (...). Po provedení podání vysvětlení jsem zkontroloval test na OPL. Ten byl pozitivní na CA/CL. Toto jsem sdělil P., který přiznal, že asi před třemi dny kouřil cigaretu marihuany a je pravidelný uživatel této drogy. Zároveň potvrdil, že k OOP přijel jako řidič (...). Dále jsem P. zadržel ŘP, zakázal mu další jízdu a poučil ho o následném průběhu řízení. Vyzval jsem ho k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, které odmítl. Svým podpisem stvrdil potřebnou administrativu a z OOP poté odešel.“. Tento úřední záznam podepsali prap. R. a npor. S., DiS.
- Další úřední záznam ze dne 28. 6. 2019 je záznam o podání vysvětlení stěžovatelem. Toto vysvětlení mělo být podáno z důvodu „objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele ve věci P. ŘÍZENÍ POD VLIVEM OPL“. Stěžovatel sděluje, že v 11:30 nasedl do vozidla a popisuje, jakou cestou přijel k policejní stanici. Dále uvádí: „Před podáním vysvětlení mi byl proveden test na alkohol v dechu, který byl negativní. Dále mi byl proveden test na OPL, který byl pozitivní na CA/CL. Přiznávám, že jsem asi tři dny zpět kouřil marihuany. Tohoto jednání velice lituji a přiznávám svoji chybu. Na OOP mi byl zadržán ŘP, byl jsem řádně poučen o dalším průběhu události, byla mi zakázána další jízda. Dále jsem byl vyzván na odběr krve v nemocnici, ale toto odmítám. Dále nemám, co bych k věci dodal.“ Úřední záznam podepsali stěžovatel a prap. R..
- V oznámení přestupku ze dne 28. 6. 2019 jsou shrnuty podstatné skutečnosti včetně toho, že stěžovatel „přiznal, že asi před třemi dny užil marihuany a je pravidelným uživatelem této drogy“.
- Příkazem ze dne 3. 7. 2019 byl stěžovatel shledán vinným z přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 27 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 14 měsíců.
- V odporu proti příkazu stěžovatel rozporuje postup policie, uvádí, že nebyl poučen o tom, že je kontrola prováděna v souvislosti s řízením motorového vozidla. Dále uvádí, že po zaparkování auta snědl asi 50 g podomácku vyrobené čokolády, kterou dostal od kamaráda. Týž den večer zjistil, že čokoláda obsahovala návykovou látku THC. Stěžovatel popírá, že by byl obeznámen, že test na návykové látky a následný odběr krve má spojitost s řízením motorového vozidla.
- Z protokolu o výsledku stěžovatele konaného dne 14. 8. 2019 plyne, že stěžovatel popřel spáchání přestupku a blíže se odmítl k věci vyjádřit. Navrhl vyslechnout policistu a uvedl, že vozidlo neřídil pod vlivem návykové látky. Dále uvedl okolnosti svých majetkových poměrů.
- Svědek prap. R. při výsledku před městským úřadem uvedl, že viděl, jak stěžovatel přijel před služebnu a poté přišel k podání vysvětlení. „Poté jsem ověřil, jestli je jako svědek způsobilý k výsledku a provedl jsem u něj test na JNL a na alkohol. Na alkohol byl negativní, test na JNL byl položen na stole po celou dobu výsledku. Poté jsem jej zkontroloval a zjistil jsem, že je pozitivní na marihuany. Hned jak jsem to zjistil, řekl jsem mu to. Zeptal jsem se jej, zda něco užil, a on odpověděl, že měl marihuany, nyní si již přesně nepamatuji kdy, ale bylo to pár dní před tím. Potom jsem jej poučil o tom, že jej vyzývám k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a vysvětlil jsem mu, jak to probíhá. Pan P. se ptal, jak dlouho to trvá a potom to odmítl. Poté jsem s ním tedy řešil tento přestupek a zadržení ŘP. K věci byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení.“ K dotazu, zda svědek stěžovateli sdělil, že u něj provádí test na návykové látky v souvislosti s řízením motorového

vozidla, uvedl: „Nejdříve se vše týkalo výsledku k jiné věci. Jelikož jsem však věděl, že přijel motorovým vozidlem, musel jsem s ním tento přestupek řešit.“ K dotazu, jak svědek obviněného poučil ohledně ovlivnění jinými návykovými látkami, uvedl: „Vyzval jsem jej, aby se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a vysvětlil jsem, že má právo odmítnout a dále jsem mu vysvětlil celý postup.“ K dotazu stěžovatele, kdo jej viděl z okna, svědek uvedl: „Z okna jsem Vás viděl já a je to na kameře.“

[11] Stěžovatel namítá především to, že nebyl povinen podrobit se lékařskému vyšetření na přítomnost návykových látek, protože v době provedení orientačního testu nebyl řidičem ani účastníkem silničního provozu.

[12] Podle § 67 odst. 1 písm. c) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, je policie v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupku oprávněna vyžadovat provedení orientačního vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou pomocí dechové zkoušky nebo odběrem slin anebo potu.

[13] Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

[14] NSS považuje nejprve k argumentaci stěžovatele za nezbytné uvést, že v posuzovaném případě byly policií ve vztahu k možnému ovlivnění stěžovatele návykovými látkami provedeny dva úkony, a to 1) orientační vyšetření podle § 67 odst. 1 písm. c) zákona o policii v souvislosti s podáním vysvětlení stěžovatele a následně 2) výzva podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Mezi těmito úkony je nutné rozlišovat.

[15] Dále je třeba s ohledem na způsob argumentace stěžovatele rozlišovat mezi přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu a přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

[16] Fyzická osoba se podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

[17] Fyzická osoba se podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

[18] NSS dále zdůrazňuje, že za řidiče ve smyslu § 2 písm. d) zákona o silničním provozu nelze považovat pouze osobu, která v daný okamžik řídí vozidlo, tramvaj či jede na zvířeti. Takový výklad by totiž mohl vést k absurdnímu závěru, že vyšetření na přítomnost alkoholu nebo jiných návykových látek může probíhat výhradně za jízdy. K tomu,

pokračování

aby mohla být osoba vyzvána k lékařskému vyšetření, je ovšem nutné, aby osoba byla účastníkem provozu na pozemních komunikacích. Je jí např. ten, kdo se zcela prokazatelně chystá nastartovat vůz a vyjet s ním na pozemní komunikaci. Bezespornou takovou osobou bude i osoba, která sice již ukončila jízdu na pozemní komunikaci, ale souvislost s provozem na pozemní komunikaci je stále ještě bezprostřední a není přetržena jinou déletrvající činností či dějem (rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2012, čj. 2 As 130/2011 - 63).

[19] Výzva k podrobení se odbornému vyšetření podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu nesmí být projevem libovůle nebo šikany ze strany policejního orgánu. Posouzení zákonnosti výzvy k podrobení se odbornému vyšetření ovšem bude vždy otázkou hodnocení konkrétního skutkového děje. Taková výzva by měla být činěna pouze v případech, kdy je důvodné podezření, že alkohol či jinou návykovou látku před řízením motorového vozidla řidič požil (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 As 24/2009 - 65, č. 2063/2010 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, čj. 2 As 146/2015 - 45, č. 3441/2016 Sb. NSS). Úřední výzva je charakteristická svojí neformálností a fakticitou. Bývá vyslovena nebo projevna při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být v souvislosti s tímto výkonem (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, čj. 1 As 114/2017 - 26).

[20] NSS konstatuje, že v projednávané věci je zachována příčinná souvislost mezi řízením vozidla stěžovatelem a výzvou k podrobení se lékařskému vyšetření, jakož je dána i její zákonnost, neboť byla učiněna až poté, co vzniklo důvodné podezření, že stěžovatel řídil vozidlo pod vlivem návykové látky (viz již citovaný rozsudek čj. 5 As 24/2009 - 65).

[21] Pro posouzení projednávaného přestupku není rozhodné orientační vyšetření provedené policií v souvislosti s podáním vysvětlení podle zákona o policii. Orientační vyšetření totiž bylo provedeno bez souvislosti s účastí stěžovatele na silničním provozu. Ve spojení s fyziologickými projevy stěžovatele ovšem založilo v průběhu jeho pobytu a podání vysvětlení na policejní služebně důvodné podezření, že stěžovatel řídil vozidlo pod vlivem návykové látky.

[22] Podle názoru NSS v této věci nepřerušuje příčinnou souvislost mezi řízením vozidla a výzvou k podrobení se odbornému vyšetření ani cca hodinový rozestup. Je jistě pravda, že souvislost s provozem na pozemní komunikaci musí být bezprostřední a nesmí být přetržena jinou déletrvající činností či dějem. Vždy je ovšem třeba posuzovat konkrétní skutkový děj, neboť pro rozhodnutí ve věci je též podstatné, co je touto déletrvající činností či dějem. V posuzovaném případě byl tímto dějem pobyt stěžovatele na policejní služebně, kde podával vysvětlení a kde bylo založeno důvodné podezření, že stěžovatel řídil motorové vozidlo, kterým přijel k policejní služebně, pod vlivem návykové látky.

[23] Z hlediska hodnocení příčinné souvislosti NSS dále konstatuje, že jednotlivé úkony policie na sebe logicky navazují a uvedený hodinový rozestup je také do značné míry důsledkem časové posloupnosti těchto úkonů (orientační test při podání vysvětlení, podání vysvětlení a následná výzva k podrobení se lékařskému vyšetření). Vše, co se odehrálo mezi řízením vozidla a uvedenou výzvou, tedy nebylo jen podáním vysvětlení

stěžovatelem, ale rovněž součástí řešení nastalé situace podle zákona o silničním provozu. Jedná tedy o skutkově odlišnou situaci než např. ve věci sp. zn. čj. 2 As 130/2011, v níž řidič vozidlo odstavil a hodinu se soustavně věnoval konzumaci alkoholických nápojů.

[24] Příčinnou souvislost mezi řízením vozidla stěžovatelem a následnou výzvou k odbornému lékařskému vyšetření přitom nemůže podle názoru NSS přetrhnout ani stěžovatelem tvrzená konzumace čokolády s obsahem THC.

[25] Jistě platí, že dopravní předpisy nezakazují po ukončení řízení motorového vozidla, aby řidič vědomě požil nějakou návykovou látku. Výjimku představuje účast na dopravní nehodě podle § 47 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Je tomu tak proto, aby mohlo být zjištěno, zda před jízdou nebo během jízdy požil řidič alkoholický nápoj nebo návykovou látku.

[26] V této věci ovšem stěžovatel dle svého tvrzení ani nevěděl, že požívá potravinu s obsahem THC. Jen na základě tohoto tvrzení, i kdyby se následně ukázalo jako pravdivé, tedy ani nelze dovodit, že stěžovatel vozidlo po zaparkování tzv. odstavil. Tím by skutečně mohlo dojít k přetržení příčinné souvislosti mezi řízením vozidla a danou výzvou. Příklad, který je popsán ve věci sp. zn. 2 As 130/2011, totiž není spojen jen s požitím alkoholu po jízdě, ale též s délkou doby tohoto požívání a odstavením vozu po jízdě. Jinými slovy řečeno, přetržení příčinné souvislosti není spojeno jen s požitím alkoholu nebo návykové látky po jízdě, anebo jen s případným časovým rozestupem mezi řízením vozidla a výzvou. Vždy je třeba posuzovat konkrétní skutkový děj a zabývat se i tím, co bylo příčinou onoho časového rozestupu – v projednávané věci touto příčinou nebylo jen podání vysvětlení stěžovatelem, ale též objektivizace podezření, zda stěžovatel neřídil pod vlivem návykové látky.

[27] Z hlediska posouzení zákonnosti výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření je nutné doplnit, že sám stěžovatel tvrdil, že po zaparkování konzumoval čokoládu ještě ve vozidle. I kdyby tomu tak skutečně bylo, nemělo by to na zákonnost výzvy vliv, neboť policisté mohli jen stěží rozumně předpokládat, že stěžovatel (resp. jakýkoli jiný řidič) se bude bezprostředně po zaparkování přímo ve vozidle věnovat (byť nevědomému) požívání návykových látek. Výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření proto nelze vyhodnotit jako šikanózní. Provádění dokazování k stěžovatelem tvrzenému požití čokolády s obsahem THC by bylo v této věci ve vztahu ke skutku, za který byl stěžovatel postižen, nadbytečné, neboť by nemohlo na rozhodnutí nic změnit. Jinak by tomu ovšem mohlo být v případě, jestliže by se stěžovatel podrobil lékařskému vyšetření. Pokud by se tomu tak stalo a bylo by zjištěno, že stěžovatel byl pod vlivem návykové látky, bylo by pro rozhodnutí o vině, ale ve věci jiného přestupku, také podstatné, kdy ji požil (zda před, anebo po jízdě), popř. za jakých okolností.

[28] Navíc tvrzení (nikoli výpověď) stěžovatele, že v mezidobí od zaparkování vozidla do okamžiku vstupu do budovy telefonoval a konzumoval čokoládu s obsahem cannabisu, o čemž nevěděl, považuje NSS ve shodě s krajským soudem za účelové, které nemá oporu v žádném z provedených důkazů. NSS přitom souhlasí se závěry krajského soudu (odstavce [14] a [15] napadeného rozsudku), že z provedených důkazů (zejména výpovědi prap. R.) plyne, že policisté pozorovali stěžovatele od okamžiku jeho příjezdu do blízkosti policejní

pokračování

služebny. V projednávané věci přitom stěžovatel nebyl ani postižen za to, že řídil vozidlo po užití návykové látky [přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu], ale pokuta a zákaz činnosti byly uloženy za jiný čin [odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření – přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu] a jen ten mohl být předmětem právního hodnocení zdejším soudem.

[29] S ohledem na výše uvedené NSS – shodně s krajským soudem – shrnuje, že v projednávané věci byla zachována bezprostřední souvislost mezi předchozím řízením motorového vozidla stěžovatelem a výzvou k lékařskému vyšetření. Se stěžovatelem lze souhlasit v tom, že zákon neumožňuje vyzvat osobu, aby se danému vyšetření podrobila s jakýmkoliv časovým odstupem po skončení řízení vozidla. V posuzované věci však nenastala žádná okolnost, která by byla způsobila bezprostřední souvislost relevantním způsobem přerušit. Ze skutkového stavu zachyceného ve správním spise vyplývá časový sled událostí, které svědčí o této souvislosti. Je vhodné též opětovně podotknout, že stěžovatel nepřesně směšuje otázku odpovědnosti za řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky a povinnost podrobit se orientačnímu testu a lékařskému vyšetření, k němuž byl vyzván.

[30] V posuzované věci měl stěžovatel v daném okamžiku pouze jedinou povinnost, a to právě podrobit se lékařskému vyšetření ke zjištění míry svého ovlivnění návykovou látkou. Jelikož této povinnosti nedostal a současně byl poučen o následcích takového nevyhovění, je povinen nést následky v podobě odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

[31] Námitku, že policisté stěžovatele nepoučili o následcích odmítnutí výzvy k podstoupení lékařského vyšetření, stěžovatel uplatnil až v kasační stížnosti, ačkoliv tak mohl učinit již v řízení před krajským soudem. Z tohoto důvodu je námitka v řízení o kasační stížnosti nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Jen na okraj NSS poznamenává, že i kdyby tato námitka byla přípustná, nebyla by důvodná, neboť opak plyne z výpovědi prap. R., o jehož věrohodnosti nevznikly pochybnosti, jakož z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 28. 6. 2019, který podepsal též stěžovatel, ve spojení s úředním záznamem z téhož dne, který je podepsán policisty.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu